

Poprosila bych vás vážení bratři, zda byste byli ochotni přečíst nám z Písem svatých.
Bratra Blahoslava jakožto staršího poprosím o čtení ze Starého zákona – a bratra Jan Amose jako mladšího o čtení ze zákona Nového...

TEXTY KE KÁZÁNÍ:

Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mě budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův. (Jr 29,11-14a)

A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno... a Váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí. (L 11,9-10,13b)

Sestry, bratři, milí přátelé v Kristu,
co tady vlastně děláme?

Navazujeme na to, co nám předali naši předci – dobrá – ale co dál?
Předpokládám, že se nechceme jen dojímat a plácát po ramenou...
Slavíme? Bilancujeme? Snažíme se najít rozměr toho, co pro nás znamená naše církve – naše víra – naše žití? Snažíme se vyznat v té směsi názorů, postojů, starostí, liberálnosti, tradičnosti, chyb, jiných pohledů?

Co my tady a teď s tou naší malinkou mladinkou církví?
Kam a jak se dál směřovat? Kudy jít? Kde to má smysl? Co uchovávat, co změnit? Co je dobré a co fakt nedělat? Kde se nám daří překračovat hranice našich sborů, vlastních vztahů? V čem selháváme?

O co nám vlastně jde? Co hledáme?
Otázek jsou mraky...

Proste, hledejte, tlučte... radí Ježíš. A to dost naléhavě...

Proste – Bude vám dáno – Hledejte – Naleznete – Tlučte – Bude vám otevřeno

Ježíš nás vybízí k aktivitě. K aktivitě životní, celoživotní, i celocírkevní. A říká to jasně a zřetelně.

Proste. Zkoumejte – co je v životě důležité. Co stojí za to. Ptejte se po smyslu života, jeho naplnění. Hledejte hodnoty, směr. Ale i oporu a povzbuzení. I to, jak se pokoušet zvládat smutky a bolesti, to co raní a bolí. A hledejte nové začátky. Hledejte celým srdcem a celou duší svého Boha. Usilujte. Tlučte. Pořád znova a znova se Boha ptejte. V důvěře se k němu obraťte. A taky volejte. A křičte. Proste...

Věřím, že to má hluboký význam a smysl. Věřím, že náš život někam, k něčemu, k někomu vede. A má cenu o tom přemýšlet, stále znova a nově rozvažovat, rvát se s pochybami, hledat nové cesty, světlo, směr....

Osobně to vnímám jako velikou milost.

Možnost být součástí něčeho tak mimořádného. Ten kratičký zlomek naší pozemské existence nahlížet jako součást staletých dějin křesťanských, tisíciletých dějin izraelských, od počátku věků být v rukou Stvořitele...

Být přizváni k zvěsti o lásce, doprovázení, milosti, odpuštění...

Vnímám jako velikou, nesamozřejmou milost, že jsme zaslechli o naději, která překračuje naše viny, naši konečnost, naše životy.

Věřím, že Pán Bůh je v tom tady s námi. Vidí naše vnitřní boje. Vidí tu změt' otázek a pocitů. Ale vidí i tu snahu a námahu. Ptání se po životě. A vidí směr našeho hledání a volání. Důvěru a víru, která nás v zoufání ale i v radosti obrací směrem k němu. On je tu pro nás. Pevně věřím, že ho zajímáme.

Už starý Jeremiáš to věděl a zvěstoval. Zvěstoval Boha, který člověku dává naději do budoucnosti. Zvěstoval Boha, který volajícího vyslyší. Zvěstoval Boha, který se chce dát nalézt...

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

Bude vám dáno. Svěřeno. Poznáte a pochopíte. Bude vám otevřeno.

A bude to náš Bůh, který obdaruje prosící a otevře těm bušícím na dveře.

A otevře každému, kdo takto hledá a ptá se a prosí a tluče.

A dá Ducha.

Ježíš totiž přidává ještě doušku: ...váš *Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!*

Otec z nebe dává Ducha Svatého, který mění vztahy. Naplňuje lidský život. Dává mu smysl, hloubku, směřování.

Otec z nebe nám neposílá ve svém Duchu jen nějakou podružnou, účelovou, služebnou sílu. Ale sebe sama. Bůh nám vstupuje do života.

Pak nabývá na ještě větší síle víra, že do toho našeho světa s trápením, hledáním, otázkami a starostmi, vstupuje mocná, všemocná Boží síla – a že nám chce být ku pomoci. Že nás, smrtelné, nedokonalé, klopýtající Pán Bůh má rád, má o nás péči a zájem, povzbuzuje, doprovází, je nám nablízku...

Otec z nebe dává Ducha Svatého. A chce nás inspirovat, pohnout, nasměrovat ještě i k jinému nahlížení na život, k jiným hloubkám...

To Duch Boží pomáhá a povzbuzuje. Duch Boží nás povzbuzuje, abychom stále znovu hledali nové možnosti, nově naslouchali. Duch Boží vane do nejistot. Je nám v zádech, když nevíme, jak dál. Duch Boží nám je po boku, když se pokoušíme najít cestu ze tmy. Dává sílu hledat a nevzdávat se. Duch Boží nám pomáhá učit se chápat, co to je opravdové milosrdenství, odpuštění, naděje, doufání, víra...

Není to žádné Boží bezpředmětné, náhodné jednání. Náhlý impuls a nápad. Náš Bůh moc dobře ví, co činí... *Neboť to co s vámi zamýšlím, znám jen já sám. Jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.*

O co nám jde? Co hledáme, sestry a bratři?

Smíme se opírat o dávné zaslíbení, kterého se Boží lid drží už věky. Na to můžeme navazovat, toho se držet. Přes všechny naše snahy, otázky, přes naše neumětelské, lidskou slabost, nedokonalost, přes naše hledání peněz na udržení budov a kostelů, přes naše leckdy prořídlé kartotéky a evidenční dotazníky nám stále znovu zní:

Chci vám dát naději do budoucnosti... Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

Je to aktuální a živé. Týká se nás to a zasahuje nás to. Každého z nás. Tady a teď na tomhle světě.

V našem přítomném žití. A zároveň nás to přesahuje někam dál. Do nadějně budoucnosti.

To je obrovské zaslíbení a dar. My tady, Bůh s námi tady, a zároveň propojenost s tím, co nás čeká. Co je před námi.

Do budoucna vidí jen Hospodin. Všechno, co můžeme, je držet se zaslíbení. Drželo to Jeremiáše, drželo to generace lidí před námi. A my na to můžeme navázat. My v tom můžeme hledat pevný bod uprostřed našich otázek a nejistot.

Nevíme, co s námi, s touhle zemí bude. Nevíme, zda tady za nějakých 100 let třeba zrovna takhle naše církev bude...

Moc jistot na tomhle světě nemáme. Ale mezi ty podstatné a ověřené patří víra, že smíme a máme volat Hospodina. Chodit k němu, dotazovat se ho celý srdcem, modlit se, hledat. I na dalších sto let máme hledat Hospodina a žít z Ducha.

Přátelé v Kristu, jsme uprostřed Adventu. Kristus přišel do tohoto světa. Kvůli nám a pro nás. Kristus přišel, aby dal našemu životu smysl. Kristus přišel, aby položil za nás svůj život. Kristus přišel, aby tenhle svět měl naději.

My se smíme této naději držet, snažit se o pokoj s Bohem, prosit o Ducha svatého a vyhlížet naplnění v Božím království.

A já se vám dám nalézt, je výrok Hospodinův...

MODLITBA:

Pane, ty sám nejlíp víš, kolikrát se v nás pere spoléhání se a hledání s rezignovaností. Důvěra a vystrašenost. Víra a neklid. Prosíme, vydrž to s námi. A dávej nám cítit a vnímat úžas nad Tvou mocí. Nad Tvou záchranou, věrností a láskou. Pane, prosíme o tvé doprovázení.

K tobě Bože společně voláme:

Amen

PÍSEŇ: 367 Studně nepřevážená